

FARNI LIST

župnije Dolnji Logatec

Letnik 31, št. 5
MAJ 2011

V TEJ ŠTEVILKI:

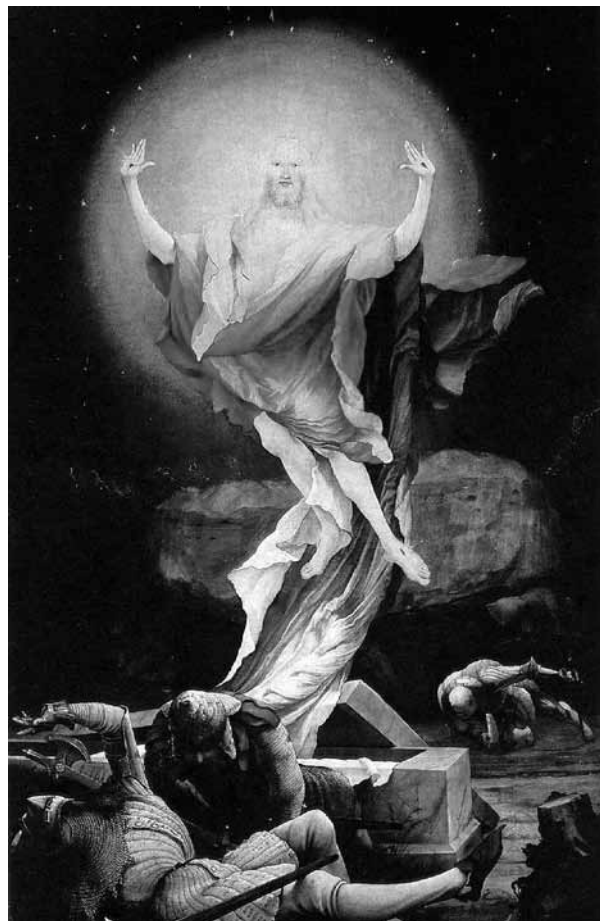
- ⇒ VELIKA NOČ
- ⇒ JOŽE MOŽINA
- ⇒ ROMARJI SKOZI LOGATEC
- ⇒ RADIJSKI MISIJON

VELIKONOČNO VOŠČILO

Bratje in sestre! Vsak dan novice prek radia, televizije in tiska ogrožajo naš mir in varnost. Vznemirja nas toliko osebnih, družinskih, družbenih problemov in stisk, da postajamo vedno bolj negotovi.

Prav v to naše osebno in družbeno stanje vstopa Vstali

Jezus Kristus, ki je postal človek, sam sebe izničil tako, da je prevzel podobo hlapca in postal podoben ljudem. Po zunanosti je bil kakor človek in je sam sebe ponižal, tako da je postal pokoren vse do smrti na križu. Zato ga je Bog povzdignil nad vse. S svojo ljubeznijo, smrtjo na

križu in vstajenjem je presekala obroč smrti, ki nas stiska, in nam daje svojega oživljajočega duha, da bi tudi mi prešli z Njim iz sužnosti greha v svobodo Božjih otrok. Aleluja!

V letu krščanske dobrodelnosti in solidarnosti ta vstajenski klic še posebej budi vsakega izmed nas, da deli ta dar Vstalega z vsemi, ki so v potrebi.

Svojo duhovno bližino želiva izraziti vsem bolnikom, zdomcem, trpečim, mladim in starim, da bi se mogli sedaj in nekoč ob Vstalem spoznati kot tisti, ki so trpeli in živeli iz ljubezni skupaj in drug za drugega.

Naj vam vsem dragi farani obhajanje praznika Kristusovega vstajenja podari moč za življenjske darovanske ljubezni.

*Župnik Janez
in duhovni
pomočnik Drago*

OBISK G. JOŽETA MOŽINE

V petek, 1. aprila, so sodelavci Karitas pripravili srečanje s pronicljivim novinarjem, bivšim direktorjem TV Slovenija, g. Jožetom Možino.

G. Jan Mihevc se je v pogovoru dotaknil nekaterih področij slovenske dvajsetletne samostojnosti, ki jih gost zelo dobro pozna; še več: pomaga odstirati resnico, ki pa se skriva precej nazaj: v obdobju, ki je za Slovence izredno boleče, saj je »Slovenec moril

Slovenca, brata«.

G. Možina pravi, da je pravzaprav v teh 40-ih letih, kolikor je na svetu, doživel zelo malo – v primerjavi s tistimi, ki so doživljali kalvarijo nacizma, fašizma, komunizma, titoizma ... To je morda res, a njegova odprtost za resnico, za »malega« človeka, za njegovo dobro, ga dela velikega. Njegovi dokumentarci kažejo resničnost, ki si je mnogi ne želijo videti, ki je pravzaprav nočejo videti. Njegov

izostren čut za resnico in izreden zgodovinski spomin sta občudovana vredna in hvaležni smo lahko za take ljudi. Preprost človek, kristjan, brez dlake na jeziku, kaže ogledalo vsem: ne samo zločincem, ki za svoja dejanja pred zemeljskim sodiščem očitno ne bodo odgovarjali, pač pa tudi nam, pravičnikom sodobnega časa, ki se gremo politiko s figo v žepu. In zato je tako, kot pač je: na volitvah zmagujejo stranke, ki s krščanstvom nimajo

ničesar skupnega, in tiste, ki so preoblečene v volčja oblačila. Navadni (krščanski!) volivci pa jih ne prepoznamo. Slovenski sodobni kristjan je politično mrtev tudi zaradi »krščanskih« politikov, ki so poleg nesposobnosti tudi zelo dovtetni za dobrine tega sveta. Žal. In to na ravni države in na lokalni ravni.

Zanimivo je, da novinar ni spregovoril o pritiskih, ki jih je doživljal, ko je s sodelavci snemal nagrajen in zelo odmeven doku-

mentarec Zamolčani – moč preživetja (ali Zločin, ki ne zastara). Opozoril pa je na našo odgovornost, ki jo imamo kot gledalci nacionalne televizije, da povemo, kaj nam ni všeč in zakaj. Ne pa da še mi gledamo najbolj cenene tuje nadaljevanke na komercialnih televizijah ali pa razne resničnostne šove. In tako smo pri kulturi sodobnega Slovenca, Evropejca, ki so mu pomembni egiptovski lonci mesa in užitka, vse ostalo pa ga ne bri-

ga. Usoda takih ljudi in civilizacij pa je jasna in neizprosna: propadle so.

Na drugi strani sveta pa imamo ljudi, tudi Slovence, ki jih lahko pišemo z veliko začetnico: misijonarji, ki delajo v nemogočih razmerah za bolne in nepismene, revne, a mnogokrat srečnejše, predvsem pa zelo hvaležne Malgaše, Etiopce, Urugvajce ... Tudi te ljudi Možina v svojih dokumentarjih prijazno pusti, da iz njih spregovori Življenje.

Srečanje s takim človekom poslušalca obogati in mu vliva upanje, da so še ljudje v tej naši domovini, ki jim je kaj za našo samo-

stojno državo, ki si prizadevajo za poštenost, resnico in pokončnost. Vsega tega v Sloveniji krvavo primanjkuje ali pa je skrito. Zato »kapo dol« ljudem, ki se upajo izpostaviti in zastaviti svojo besedo in dejanja. In opogumiti tudi tiste, ki tega koraka (še) ne zmorejo.

Hvala vsem, ki ste srečanje organizirali.

Pa še dobronamerna pripomba: mislim, da ura srečanja ni bila dobro izbrana, saj je moral gost (in nekaj publike) čakati kar dvajset minut zaradi ljudi, ki s(m)o bili pri večerni maši. Če bi bili malo prožnejši (tudi v cerkvi), bi ne škodilo.

LjuT

VINKO VODOPIVEC – OPOMBA

Več o življenju in delu pomembnega slovenskega cerkvenega skladatelja Vinka Vodopivca si lahko preberete na mojem spletnem blogu:

<http://bosstjanverdinek.blogspot.com/2009/03/vinko-vodopivec-3-del.html>

Boštjan

PO POTI SVETEGA JAKOBA (3. DEL)

Na poti dolgi 800 kilometrov in še več se nama je dogodilo marsikaj. Že ko se človek odpravlja na to pot mora vedeti, da je to pot preizkušenj, samoodpovedi, prilagajanja, spoznavanja drug drugega, predvsem pa pot notranjega miru in poglobljanja samega vase. Tu ima romar veliko časa za svoje misli, za svoje tihe molitve, za analiziranje svojih pravih in nepravih potreb. Vedeti moraš, da se na istem mestu srečaš z ljudmi, ki imajo vsemogoče navade in razvade. Moram priznati, da tako dobro kot sem ta mesec dni spala in seveda vsak dan na drugem pogradu doma na svoji

postelji ne spim nikoli. Tudi smrčanja ponoči me niso popolnoma nič motila. Bilo nas je 50 peregrinov in samo en tuš in samo eno stranišče. Toda nikoli ni bilo gneče ne zvečer ne zjutraj, ko smo se še v mraku odpravljali novemu dnevu naproti.

Nama so malo šli na »živce« peregrini, ki so se malo ali pa tudi malo več »švercali«. Nekateri so si namreč vsake toliko privoščili taksi, ki jim je malo skrajšal pot, drugi pa so se prepeljali daljšo razdaljo s kombijem, nekateri so v kombi naložili svoje nahrbtnike sami pa so se mimo nas sprehajali brez teže na ramenih. Dobro pa se nama je

zdelo, ko sva čakali na prenočišče in je lastnica alberga odločno vprašala: »Kdo je hodil peš?« Tisti, ki smo ves dan prepešali, smo dobili prenočišče, tisti, ki pa so se »švercali«, so morali naprej. Proti koncu poti je bilo teh »švercarjev« vedno več, kajti nekateri so prehodili le zadnjih 100 kilometrov in so ravno tako kot tisti, ki so prehodili 800 kilometrov, dobili potrdilo o prehojeni Jakobovi poti.

Na koncu prehojene poti ti na podlagi žigov v »Credencialu«, ki jih zbiraš celo pot, podelijo še originalno potrdilo o peš prehojeni Jakobovi poti.

Velik blagoslov na tej poti so bile maše za pohodnike. V krajih, kjer sva prenočevali, sva se, če je bilo le mogoče, udeleževali svetih maš. Če je bil kraj večji, je bila cerkev odprta in zvečer je bila sveta maša. V manjših krajih pa so bile male cerkvice zaklenjene. Tu sva se posluževali

malih »kapelic« v nekaterih alberghih. In posebno doživetje je bilo, ko naju je v eni izmed cerkva duhovnik vprašal, od kod prihajava. Ko sva mu povedale, da iz Slovenije, naju je presenetil in nama v roke potisnil list in naju povabil, da v slovenskem jeziku med mašo prebereva zahvalo, ki jo je požrtvovalni popotnik spisal in pustil v cerkvi, da je na razpolago sloven-

skim romarjem. Domača beseda nama je v tujem svetu neznanško dobro dela. Tudi ko sva na poti srečale kakšnega slovenskega romarja in z njim spregovorile nekaj besed, nama je to polepšalo

dan. Najbolj naju je razveselil avtobus slovenskih romarjev, ki so naju opazili, ko sva pred katedralo v Santiagu držale v rokah malo slovensko zastavo, s trudem pridobljeno potrdilo o prehojeni Jakobovi poti in čakale v vrsti, ki se je počasi pomikala v notranjost katedrale svetega Jakoba. »Pozdravljena Slovenija«, se je glasil njihov pozdrav.

Velike množice ljudi so tiho in pobožno vstopale v katedralo. Ob 12. uri se je pričela sveta maša – maša narodov, ki je namenjena vsem obiskovalcem Santiaga. Tu je resnično mir in spo-kojnost. Ko je v cerkvi

osem mož zavihtelo veliko kadirnico, ki je nihala od enega konca prečne ladje do drugega, nama je zastal dih. To je bilo nekaj nepozabnega. Umetnost in arhitektura, ki ti je tu na očeh, pa presega vse človeške zmožnosti.

Pisanja o tej prehojeni poti bi bilo še veliko. Toda na kratko sva opisale najino potovanje. Če vam noge dobro služijo, če so vaša ramena prilagojena težkemu nahrbtniku, če si lahko privoščite mesec dni dopusta, če je v vaši denarnici 1500 eur, potem se lahko hitro odločite in odrinete na to pot. Vse ostalo se bo uredilo samo. Ne bo vam žal. To je Camino s svojimi čudovitimi preizkušnjami, s svojimi tveganji, s svojo trmo in s čudovitimi spomini.

25.5.2010

Iz Santiaga sva z letalom poletele do Madrida in od tam naprej do Benetk brez vseh zapletov. Na beneškem

letališču naju je čakala dobrodošlica najinih domačih. Najino zadovoljstvo nad uspehom je bilo popolno, srce in duša pa srečna. Vsem vam, ki ste najine korake spremljali z molitvijo – preprosta, kratka beseda: HVALA.

*Ljudmila in
Danica (konec)*

Ostani pri nas Gospod! Sonce zahaja in že se mrači. Pot nas je spremenila. Ko opazujemo sonce, nekje na zahodu, ko nežno izginja neznano kam, se zavemo, da Kompostela ni cilj, ampak začetek našega potovanja.

In ko zapustimo sveto mesto in se znova podamo na pot, čutimo, da nismo sami.

Verjamemo, da bomo na koncu poti, nekje na robu neizmernega obzorja zemeljskega bivanja, prišli do obale morja, kjer se bo naše popotovanje končalo. In tam bomo srečali njega, Gospoda vsega stvarstva.

*(iz knjige Milana
Vinčeca, Romanje
v Kompostelo
nekoč in danes)*

ROMARJI V KOMPOSTELO TUDI SKOZI LOGATEC

*Marsk'teri romar gre v
Rim, v Kompostelje,
al' tje, kjer svet'
Anton Jezusa varje,
Trsat obiše, al'
svete Lušarje
enkrat v življenji, al'
Marij'no Celje ...
(France Prešeren)*

Tudi skozi Logatec poteka znamenita božja pot v Santiago de Compostelo. Romarji iz Srednje, Vzhodne Evrope in Balkana, ki želijo romati v Španijo, morajo iti skozi Logatec. V srednjem veku je bilo to romanje med kristjani zelo razširje-

no. Čeprav je v novejši dobi nekoliko zamrlo, je v zadnjem čase opaziti, da je znova postalo popularno, saj ga oživljajo po vsem svetu. Tudi v Logatcu se je v župniji zadnje čase javilo kar nekaj takšnih romarjev. Da bi jim ustregel in pomagal, je župnik v zgradbi, kjer so učilnice, napravil ležišča in tuš. Seveda pa iz naše župnije nikdar ne gredo lačni ali žejni in so vedno lepo pospremljeni na nadaljevanje poti.

Drago Žumer

PRIDI, PRIDI SVETI DUH

Priprava na sveto birmo, na praznik žetve, je milostni čas, ki poveže župnijsko skupnost z družinami birmancev. Birmanci se tako pripravljajo na odraslo vlogo v cerkveni skupnosti, da bodo lahko sodelovali pri liturgiji, bogoslužju, da bodo dejavni v diakoniji, služenju ter martiriji, oznanjevanju in pričevanju. V pripravi, ki letos poteka eno leto, v sedmih birmanskih skupinah, se sprašujemo birmanci, voditelji, starši ter botri, kaj meni osebno po-

meni zakrament svete birme, kaj počne Bog z mojim življenjem ter katere darove mi prinaša? Opravimo duhovne vaje, se učimo, molimo, obiskujemo pevske vaje ali se preko dejanj ljubezni vključujemo v župnijsko življenje (obiščemo bolne in ostarele v Domu Marije in Marte ali počistimo cerkev ter jo pripravimo na nedeljsko bogoslužje). V tem času zorimo, se sami manjšamo ter dajemo prostor Svetemu Duhu, ki začne napolnjevati naše življenje. Sveti

Duh prav danes vodi cerkev, jo poživlja in razsvetljuje. Čisti in zrači ozračje našega življenja, je kot burja, ki je ne vidimo, čutimo pa njene učinke. Ko se damo voditi Svetemu Duhu, postajamo božji otroci. Doživljamo prehitevačo božjo milost, ko Bog ustvarja odnose z nami, mi pa odgovarjamo na njegov klic. Bog nas ljubi z namenom, da bi izlil svojo ljubezen na nas. Ob tem doživljamo čudneje in zahvaljevanje.

Tanja in Slavko

ŽUPNIJSKI VRTEC KMALU NA NOVI LOKACIJI

Kot veste je v naši župniji tudi vrtec, katerega obiskuje okoli 70 otrok. Če bo Bog dovolil, se bo kmalu preselil v nove prostore na Griču. Župnik v svoji redni pastoralni dejavnosti obiskuje tudi malčke v vrtcu. Na fotografiji lahko vidite župnika v igri z otroci, ki se veselijo župnikovega obiska.

Drago Žumer

Z 11. SEJE ŽPS

Na zadnjo sejo ŽPS so bili povabljeni predstavniki mladih, ki v naši župniji delujejo v različnih skupinah in na različnih področjih: kot ministranti, pevci, skavti, animatorji na oratoriju, pri mladinskem verouku, pri organizaciji dekanijskega srečanja Križ-kraž mladih in druge.

Člani ŽPS smo izvolili predstavnika v dekanijski pastoralni svet. Našo župnijo bosta zastopala Metoda Gradišek in Andrej Pivk.

Sprejeli smo predlog, da bi na veliki četrtek spet uvedli bedenje pred Najsvetejšim. K molitvi do 24. ure ste vabljeni vsi farani.

V študijskem delu smo obravnavali osmo temo iz gradiva za ŽPS Evharistija življenja – Dajte jim vi jesti z naslovom Kako mlade vključiti v karitativno delo?

Pri karitativnem delu v župniji v glavnem opazimo starejše prostovoljce, pozabljamo pa na mlade v župniji. Prevečkrat sli-

šimo besede, da mladih v župniji ni. Vendar so. Veliko dejavnosti, različne prireditve in dogodke v župniji lahko pripravijo mladi, potrebujejo le priložnost in vzpodbudo starejših. Vsak mlad človek ima svoje interese in pomembno je, da se najde tam, kjer bo prostovoljno delo z veseljem opravljal in pri tem razvijal določene vrednote. Bistveno za mlade je, da so sprejeti, da nekaj veljajo, da se drugi zanesejo nanje in njihovo delo sprejemajo brez kritike. Mladi so pripravljeni pomagati starejšim, potrebujejo pa njihovo zaupanje in tudi spremljanje. Mladi s svojim delom pričujejo in drugim mladim kažejo smisel karitativnega in prostovoljnega dela.

Čeprav je čutiti, da se mladi po prejemu zakramenta svete birme od Cerkve oddaljijo, pa mladi, povabljeni na sejo menijo, da se mladi vračajo in vse bolj sledijo različnim pobudam. Mladi nočejo tistega, kar je obvezno, zato je potrebna sproščenost, komunikacija in povezanost.

Pomembni so prijatelji, ki so drugemu vzor.

G. župnik je ob pregledovanju statistike ugotovil, da je v naši župniji prek dvesto aktivnih mladih, ki sodelujejo v različnih skupinah. Z duhovnim pomočnikom sta pohvalila sodelovanje mladih pri mladinskem verouku. Mladi dajo veliko pobud, so iskreni in direktni. Njihov način komuniciranja je nov in drugačen ter zato dobrodošel.

Mladi pri svojem delu potrebujejo podporo in so zelo veseli, da jih župnija podpira. V veliko vzpodbudo jim je podpora župnika. Potrebujejo in želijo, da bi svoje ideje samostojno razvijali in tudi sami uresničili. Pri tem je pomembno zaupanje drugih faranov, predvsem pa župnika.

Mladi v naši župniji so polni idej in pobud, ob vsakem času poteka ali se pripravlja kak projekt. V tem času so aktivni pri organizaciji dekanijskega srečanja mladih – Križ-kraž mladih, ki bo 7. maja v naši župniji. Vabljeni vsi!

SKLEP RADIJSKEGA MISIJONA V LOGATCU

Dolnjelogaško faro je tik pred cvetno nedeljo doletela velika čast, saj se je letošnji, že 6. radijski misijon na Radiu Ognjišče, ki se je godil od 10. do 16. aprila 2011 in so ga vodili neokatehumenski duhovniki in laiki, sklenil prav pri nas, v cerkvi sv. Nikolaja. Menda je radijski misijon ena izmed najbolj poslušanih oddaj na Radiu Ognjišče. Tako je mogoče razumeti, da gre resnično za velikanski evangelizacijski projekt, ki doseže ogromno število ljudi. Pri pripravi radijskega misijona sta bila zelo aktivna oba naša »klerika«, tako župnik Janez, ki je imel v soboto, 16. aprila, na radiu dva misijonska pogovora, kot duhovni pomočnik Drago, ki je od ponedeljka do petka na radiu vsako jutro vodil premišljevanje »Sejalec seje besedo«.

Gotovo lahko rečemo, da je bil najmočnejši in najslovesnejši del radijskega misijona prav njegov sklep, ki se je začel v naši farni cerkvi v soboto, 16. aprila, ob 17. uri z molitveno uro. Molitveno premišljevanje je bilo osredinjeno na svetli del rožnega venca, ki ga je prepletalo

ljudsko postno petje. Po koncu litanij v čast Jezusovemu imenu se je molitvena ura razvila v slovesno sv. mašo, ki jo je vodil upokojeni nadškof msgr. Alojz Uran. V pridigi nas je povsem v luči bližajoče se velike noči, največjega krščanskega praznika, vpeljal v samo srčiko velikonočne skrivnosti, v prehod iz smrti iz življenje, ki naj bi ga vsakdo spoznal in doživel tudi v svojem lastnem življenju. Takole so izzvenele karizmatične škofovske besede v polni cerkvi sv. Nikolaja:

»... Na križu se je razodela največja in najpopolnejša zapoved: »Ljubi Gospoda svojega Boga z vsem srcem, z vsem mišljenjem in z vso močjo.« Če pogledamo na križ, vidimo, kaj se godi. Jezus je dopustil, da so mu prebodli srce in je iz njega iztekla zadnja kaplja krvi in vode. Okronali so njegovo glavo s trnjem in ga do kraja ponižali, razvrednotili njegovo človeško dostojanstvo. In razpel je roke na križu, kakor da hoče reči za vse čase, »naredite z menoj kar ho-

čete«, jaz bom vedno odgovoril za vse vas: »Oče odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo«. Skozi križ, bratje in sestre, žari zarja novega dne. Tudi skozi tvoj in moj križ. To, da smo danes tukaj, je znamenje, da je ta odločilna bitka že bila izvojevana. Smo pa poklicani, da v moči vstajenja prinesemo temu svetu luč novega upanja. Da je življenje močnejše od smrti. In da je ljubezen močnejša od sovrašтва. Amen.«

V zahvalnem govoru je msgr. Franci Trstenjak, urednik Radia Ognjišče, pomenljivo poudaril, da je misijon treba ne samo poslušati, ampak tudi slišati, kajti le tako bodo lahko duhovna semena, ki so v teh dneh v obilju padala na zemljo naših srcu lahko vzknila. Kakšni bodo sadovi, ve le Bog. »Rada bi, da bi si se moja vera okrepila in da bi imela večjo ljubezen do Boga in do bližnjega«, je po maši v enem izmed pogovorov dejala neka fanka. Bog daj, da bi bilo res tako. Za vse nas.

Alen Širca

KOLEDAR

MAJ

2011

1. maj, BELA NEDELJA – sv. maša ob 8. uri na Čevcih in 10. uri v farni cerkvi, ob 14. uri večernice, ob 19. uri začetek šmarnic;

2. maj – po sv. maši srečanje skupine KARIKAS; ob 20. uri KATEHETI;

3. maj – ob 19. uri srečanje voditeljev birmanskih skupin;

4. maj – sv. maša na Čevcih ob 19. uri (sv. Florijan);

6. maj – začetek devetdnevne, po sv. maši molitvena skupina; ob 19.30 srečanje mladine in vaje za MePZ;

7. maj – od 17.–19. ure češčenje Najsvetejšega v tihoti in spovedovanje;

8. maj, 3. VELIKONOČNA NEDELJA – sv. maša ob 8. in 10. uri, ob 14. uri večernice, ob 19. uri šmarnice;

9. maj – ob 19.30 uri srečanje ŽPS;

10. maj – ob 19.30 uri kateheza za birmance in starše;

13. maj – po sv. maši molitvena skupina, ob 19.30 uri srečanje mladine in vaje za MePZ;

14. maj – SV. BIRMA – birmovalec msgr. Vinco Vegel;

15. maj, 4. VELIKONOČNA NEDELJA – sv. maša ob 8. in 10. uri, ob 14. uri večernice, ob 19. uri šmarnice;

16. maj – ob 20. uri priprava na sv. krst;

17. maj – ob 19.30 uri kateheza za birmance in starše;

20. maj – po sv. maši molitvena skupina, ob 19.30 uri srečanje mladine in vaje za MePZ;

21. maj – od 17.–19. ure češčenje Najsvetejšega v tihoti in spovedovanje;

22. maj, 5. VELIKONOČNA NEDELJA – sv. maša ob 8. in 10. uri, PRVO SV. OBHAJILO, ob 14. uri večernice, ob 19. uri šmarnice;

27. maj – po sv. maši molitvena skupina, ob 19.30 uri srečanje mladine in vaje za MePZ;

28. maj – od 17.–19. ure češčenje Najsvetejšega in spovedovanje;

29. maj, 6. VELIKONOČNA (KRSTNA) NEDELJA – sv. maša ob 8. in 10. uri, ob 14. uri večernice, ob 19. uri šmarnice;

30. maj – sv. maša na Čevcih ob 19. uri, 1. prošnji dan;

31. maj – ob 19. uri sklep šmarnic, 2. prošnji dan.